

אנשי האו"ם

שותי הבירה

נעלמו מנוף

נהריה, ובמקומם

חזרו הישראלים

שותי הקולה

ה או"מניקים ברחו מכאן כמו שפי"נים! הם קיבלו הוראה שלא לבוא יותר לנהריה. אצלי במלון היה מלא ב" או"מניקים במשך כל השבוע, ובעיקר ב" סופי השבוע. וכשיוז'אין אף אחד. מיקי הוא בעל אחד המלונות המפורסמים ביותר בנהריה. מלון עטן, מיקי, שאיש בנהריה אינו יודע את שמו הפרטי, התפרסם בעבר כאשר ערך בעיר ירח-דבש סופי-שבוע מיוחדים לרווקים ולרווקות, טיפל באלמנות הקיבוץ-הארצי וניסה למצוא להן חתנים. אך תקופת חיילי האו"ם שכבשו את נהריה בתודעים האחרונים, היתה התקופה הפורחת ביותר בעסקיו של מיקי. ביתר המלון שלו, שמיפקדת כוח האו"ם התמנה עימו חוזה מיוחד, ובית-הקפה והבאר ש" מול המלון, קפה הוואי, שקקו מאנשי או"ם

ארו קרחים מכאן ומכאן. הידיעות על בלויי האו"מניקים בנהריה גרמו שישראלים רבים, שתיכננו לבוא ולבלות בעיר הקיט הקיצי, שבה החלה העונה בימים אלה, נמנעו מלבוא אליה. היה ברור להם שהעיר מלאה לחלוטין באנשי או"ם וכי אין בה אפילו חדר אחד להשכרה, או מושב בבית קפה או במיטעדה.

השמעה על כך שמיפקדת כוחות האו"ם הוציאה את חייליה וקציניה מנהריה עדיין לא הגיעה לטייל ולנפוש הישראלי, או

שהובאו במיוחד עבור האו"מניקים, הופיעה בשבת האחרונה הזמרת אלכסנדרה כמור עדין-הלילה של קפה פינגווין. את אלכסנדרה דרה אהבים הנופשים הישראלים. גם נערות נהריה, שעבורן היו האו"מניקים עולם חדש לגמרי — עולם של שפה זרה, גינונים אירופאים, מילים מגומגומות במקום ה"אלה בואי" של החבר הישראלי — חשות כידודת-מה. נהריה, ובעיקר בנותיה, אהבו את אנשי האו"ם. סיפרה אחת מהן השבוע לכתב העולם הזה: "הם

של אנשי האו"ם. מלאי הבירה העצום ור עשרות בקבוקי הויסקי שהוכנו במועדון-מיטעדה חוף הדקל, שעל שפת ימה של נהריה, נשארו זנוחים כאבן שאין לה הופ-כין. האורחים הישראלים של חוף הדקל מעדיפים קוקה-קולה. הפנסיון הזעיר בית ארנה, המספק מיטה, מגבת וארוחת-בוקר, אף הוא התרוקן מאנשי האו"ם. בשבוע האחרון הגיעו לבית ארנה רק שני זוגות של קציני או"ם. שהבטיחו לנשיהם שהגיעו לאזור לראות את נהריה עוד לפני ההרואה

האו"ם נסוג מנהריה

שהגיעה אליו במאוחר, אחרי שהזמין כבר חדרים במלון בעיר-קיסט אחרת.

מכה לעיר הקייט

ב תי-הקפה והמלונות כמעט ריקים בתקופה זו, שבה לפני כשנה אי אפשר היה להשיג אפילו חדר אחד. ברחור בות מסחובבים בעיקר בני העיר או בני עכו הסמוכה, ובבתי-הקפה רק נופשים אמיצים או גאמני נהריה, שהחליטו לבוא למרות החשש שלא ימצאו חדר. מועדון-הלילה פינגווין, שבכל ליל ישישי רגיל בקיץ אי אפשר לדחוק בו סוכה החל מהשעה 9 בערב, היה ריק-למחצה ביום השישי האחרון, למרות התוכנית העשירה לישראלים שהציע המועדון, והפלקאטים הרבים שתלה ברחובות העיר. המועדון של מלון קרלטון הסמוך, היה ריק עוד יותר, ומרבית האורחים היו מאורחי המלון ומצעירי נהריה. "אני מקווה שיהיה בסדר בסוף", אומר מיקי. "לפני כמה שנים היתה לנו אותה הבעייה. אצלי, במלון התגוררו צעירים וצעירות של השומר הצעיר, שבאו למצוא חתנים ובלות. בעיתונים הופיעו על כך כתבות, השומר הצעיר התרגז וביטל לי את החוזה. הפסדתי הרבה כסף, משום ש האורחים הרגילים שלי ידעו שהמלון מלא. אבל בסוף, הצלחתי להודיע ושיש אצלי מקומות — ובאו. הפעם זה נראה לי חמור ביותר. אפילו מיקי שטראוס, בעל מיפעלי שטראוס, הידוע כמי שאהב לבלות טוב, עזב את העיר וירד לאילת, וזה סימן רע. אני מקווה שלקראת אמצע העונה או סופה, יבואו המטיילים הישראלים."

היו מנומסים. לצאת עם או"מניקים היה כיף של ממש. הם לא ניסו להכניס אותי למיטה בערב הראשון, לא טיפסו עלי בריי קוד הסלאו הראשון, היו ממש ג'נטלמנים. אף פעם לא ביליתי בנהריה כל-כך טוב, ואני ילידת נהריה, כמו שביליתי בזמן שהיו כאן האו"מניקים, עכשיו, להגיד את ה-אמת, אין לי כל-כך חשק לצאת. יש בעיר הזאת או פרכים שלא יודעים להתנהג, או סבוגים שבאו מתל-אביב עם ההורים שלהם לנוח ולאכול בפנסיון. אני מעדיפה לצאת עם חברה ולשתות קפה."

בעיית הבעיות של נהריה, ובעיקר של גורמי התיירות בעיר, היא ישעתה הם נשי

לנסיגה, והחליטו לקפוץ ללילה אחד לעיר, השוכנת על שפתו של נחל הגעתון הצחיח.

הבנות נשארו בודדות

ב חנויות הוסרו השלטים באנגלית ור בצרפתית שהוצבו בהן. אנשי האו"ם, שנהגו להוציא אלפי דולרים ליום בחנויות נהריה כבר אינם, והישראלים מבינים עיב-רית, וכמעט שאינם קונים. מועדון-הלילה של העיר התליפו את סוג התוכניות שלהם. במקום רקדניות בטן או רקדניות פלמנקו,

בלונדים או כהיעור. אלה קשרו קשרים עם בנותיה של נהריה, או עם פרוצות שבאו במיוחד לפני כשבוע. נעלמו אנשי האו"ם כלא היו. החוזה עם מיקי בוטל, העיר התרוקנה מהגיפים הלבנים המעור-טרים אותיות ה-UN והפרוצות שבו לחי-פה. מסביר מיקי: "זה עניין פוליטי. את מיפקדת האו"ם הבהילו הפירסומים שהיו בעיתונים בארץ, וגם בחוף-לארץ. הם חש-בו שהערבים לא יהיו מרוצים מכך שאנשי האו"ם מוציאים כסף בישראל, והורו ל-אנשיהם לא לבוא יותר לנהריה."

לא רק מיקי סבל מהנסיגה הפתאומית

או"מניק יחיד אחד הבודדים מאנשי האו"ם שאפשר היה למצוא בסוף השבוע בנהריה. אריק, ניסה להתקרב אל שני זוגות ישראלים שישבו באחד מבתי-הקפה בעיר, אולם ללא הצלחה יתירה. אריק הגיע לנהריה בניגוד לפקודת מפקדיו, וטען: "באתי רק לכמה שעות."

בחורות לבד שתי עלמות-חן מנהריה, שכמו שאר התושבות הצעירות של העיירה שהיתה פעם ייקית, התרגלו בשבועות האחרונים לחיור-ריהם ה"אירופאים" של אנשי כוח האו"ם, יושבות ערב שלם לבדן בקפה פינגווין במקום. מבלי שאיש יגש אליהן.